

- In een krantenartikel las ik eens dat mannen naar oorlog verlangen; onverantwoordelijk als ze zijn hebben ze behoefte aan de kick van die voortdurend stressvolle situatie waarin ze het uiterste van hun kunnen moeten vergen, waardoor het fenomeen oorlog nooit zal verdwijnen.
- Een verontrustende constatering. Karig ook, want de enige staat van zijn in een oorlog is angst of waanzin, danwel een combinatie van die twee. Weinig hoopgevend.
- Misschien dat alleen al daarom herdenken zinvol blijft, zo niet noodzakelijk.
- Maar wat blijft er eigenlijk over van een oorlog als de mensen uit die tijd allemaal zijn overleden?
- Wat is er over van een oorlog die eeuwen geleden heeft plaatsgevonden; Troje, Waterloo, Antietam? De opsomming is arbitrair.
- Met de kennis van nu kun je stellen dat al dat slachtofferen en sneuvelen zinloos was.
- Wat overblijft is documentatie en verhalen in boeken en films. In het beste geval voel je afkeer van de walgelijkheden die je voorgeschoteld krijgt. In het ergste geval wordt het Rambo-kitsch, entertainment met valse heroïek.
- Er zijn altijd nieuwe dreigingen: de zoveelste machtswellusteling in de ver van mijn bed show die dreigt een kernbom te lanceren.
- P.F. Thomése zei naar aanleiding van zijn reisverslag *Grillroom Jeruzalem* iets in de trant van: 'De overheersers staan onverschillig tegenover het leed van de onderdrukten.'
- 'Schop de mensen tot zij een geweten krijgen' is de hartenkreet van de Vlaamse vrijdenker Louis Paul Boon.
- Hoe leg ik sowieso straks mijn kinderen uit wat oorlog is?
- Ze kennen het concept 'dood' nog niet eens.
- De oudste drukte vorige zomer met een mollig vingertje een mier dood en riep triomfantelijk: 'Nu is hij kapot.'